

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spař měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoń ty.

Z njebjes mana,
Njeh ói khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njeđzelske łopjeno.

Wudawa so kóždy kobotu w Smolerjez knihicziščezěni w Budyschinje a je tam ja sčtwórtletnu pschedplatu 40 np. dostać.

17. njeđzela po swjatej Trojizny.

Łuk. 14, 1—11.

Tón Anjes na kabatnym dnju pschi hosćinje
wyschischeho Farisejskich.

1. Kak wón tam pschindže?
2. Ščto je tam čžinil?
3. Kajku radu wón druhim hosćam dawa?

1. Kak wón tam pschindže? Farisejski jeho pscheprošy a wón tam na to pscheproschenje džěšče. Wotpohlad Farisejskeho pak sprawny njeběšče, ale schibaty, woni łakachu na njeho (1. sčt.), ale tak je tola, so Farisejski kabat swjeczicž njechascše, bjes teho so by Desuž pola njeho był.

Kak swjeczicž ty njeđzelu? To je wažne praschenje sa tebe, sa kóždy dom, sa znyly lud. Pschetoz njeđzela je parła dnjom. Bjes njeje wschitko sapuščzi. Kaž čžłowjet k njeđzeli steji, tak steji wón k swojemu Bohu. A to placzi tež wot luda. Šdnj Farisejski Desuža njeđzelu k febi proschescše, dyrbinj tež mj, so bychmj njeđzelu swjeczili, Desuža pytacz a pschi naš mēcž.

Njeđzela ma dwojaki samyšk. Wona dyrbi bycz džěń čžělneho wotpoczowanja, ale tež džěń wotpoczowanja w Bosy. Kak ja njeđzelu po tajkim prawje swjeczju? Tehdom wěšče niz, hdyž ja teho Anjesa sabjwschi njeđzelu džěń hrěschenja sčžinju w čžělnych łóšchtach. A kak husto so to stawa! Tež tehdom niz, hdyž njeđzelu džěławy džěń sčžinju kaž druhe dnj. A kak wjele jich to čžini! Tež

tehdom niz, hdyž drje čžělnje wotpoczuju, ale temu Anjesej šdaleny wostawam. Prawje swjeczju ja njeđzelu, hdyž k temu Anjesej pschikhadžam, w jeho kłowje jeho pytam, s nim towarštwo hajju. Potom budže to rjana njeđzela a džěń hnady!

2. Ščto je tón Anjes tam čžinil? Wotmolwjenje je lohke. Wón wuhoji khoreho, to běšče jeho skutk (sčt. 2—4.) To je wón husto čžinil, duž tónle skutk niczo wošebite njeje. Wón pak ma něščto wošebite psches to, so jón tón Anjes na kabače čžinjesche a so prjedy praschescše: Šodži so tež na kabat hojicž? (Sčt. 3). Židži mjenujzy myšlachju, so je to njeprawje, tak so woni kamyh kłowow kabatnych kasnjow džeržachu. Tón Anjes pak so jich njebojesche a čžinjesche, sčtož běšče psched Bohom prawje.

Tež wot teho pada prawa jašnosć na praschenje: Kak swjeczju njeđzelu prawje? Ty móžesč swój wotpoczink džeržecz, ale tola ju prawje nješwjeczicž. Na druhim bokju pak móžesč čžěžke džěło čžinicz, a tola ju swjeczicž. Wo to so jedna, komu to džěło čžinisch. Čžinju-li ja to džěło febi k wuzitkej, potom je njeđzelske džěło, psches kotrež ja Božu kafeń pschestupju. Šdnj pak ja to džěło čžinju bližšchemu k lubosćzi, potom ja njeđzelu swjeczju. Tajke skutki su skutki šmilnosće na čžłowjekach a tež na škozatach, kotrež nam Boža šmilnosć dowola. Šhornych hladacz, žarowaznych trošchtowacz, wudomy a šyrotj wopytacz — to su njeđzelske skutki. Bohanski khezor wupraji, so ma kóždy džěń sa šhubjennj, na kotrymž njeje nikomu niczo dobreho čžinil. Ščto čžemj potom wo njeđzeli

prajicž, hdyž to sakomdžimy? Tón Anjes dawa nam w tym sczenju luboscziwe napominanje. Wopominmy jeho napominanja.

3. Rajtu radu dawa wón hoscžam? Wón je swój stutk dokonjał. Woni so sa blido žynu. Pšchi tym hlada tón Anjes do wutrobom hoscžow (scht. 7). To wabi jeho k wuprajenju tych słowow (scht. 8—10). To kliczi kaž swětne blidowe prawidlo, je pať wěrne słowo tež sa žiwjenje. Hdyž je hordoscž hižom pšched cžlowjekami se schtoda, kať wjele bóle pšched Bohom! Hdyž je ponižnosć hižom pšched cžlowjekami dobra a rjana, kať wjele bóle pšched Bohom! Duž ponižej so!

Je nam tale rada tež nusna? Hordoscž je w cžlowstich wutrobach. Duž je Anjesowe napominanje nam nusne. Hdyž tež swět hinať myšli a praji: Schtóz sa žebje nicžo nječini, tón nicžo njeplaczi. Pšched Bohom je cžlowjek šhubjeny, kiž swoju cžescž pyta jako słaby cžlowjek. Ponižnym dawa wón hnadu. Schtóz so žam powyšchuje, tón budže poniženy, a schtóz so žam ponižuje, tón budže powyšcheny. Šamjeń.

Ponižnosć.

Pucž Khrystuškowy dele dže;
A ty chješ k wyškosczi? —
Šso wšdawaj wšcheje hordoscže,
Móz njedaj nadutosczi.

Chješ k Khrystuškow ty k njeby hieč,
Dha dyrbiš tón pucž nastupicž,
Kiž prjedy wjedže dele.

Tež wón je pšchichoł k njeby k nam,
Šso sa naš ponižował,
So dowjedł naš by k městu tam,
Kiž nam je pšchihotował.

S nim prjedy dele do doła,
Hdžež bybli kichiz a njechoda,
Tón pucž cže k njeby wjedže.

Duž dele, horde myšle wšče,
Prcž, wšchitko naduwanje!
Byčž ponižny, kaž Šbóžnik bč,
Je rjeńsche swoblekanje.

Wój woczi, dele složtej so,
Wóh steji hordym napschecžo,
Ša ponižnych ma hnadu.

Tež dele, dele k rukomaj,
Tu šhubži bratšja steja;
Sich kšew, jim k nudy wupomhaj,
Nječ k tobu k njeby džeja.

Šaj, dele, moja wutroba,
Dha Šbóžnik w tebi bydło ma;
Kaž dym, cžescž swěta šandže.

A dele nječ tež k tobu dže,
Ty moje cželo cžafne;
Šow k procha žy a wot pjerščeže,
Tam budžješ junu krašne.

Duž pškej žej dele do rowa,
Wšchak k njeho, hdyž Wóh hnadu da,
Ty pónđžješ k njeby horje!

K. A. Fiedleř.

Wo Božim słowje.

(M. Stach-Morawski, missionar.)

Šlób: Dusče pšchecželo —.

Bože słowo chže,
So so předuje
Měr a pokoj wšchitkim ludžom,
Boža luboscž, hnada wšchudžom, —
Nětko špytaj tež,
Šchtož ty samožješ.

Wěsta wěrnosć je:
Šsłowo njebudže
Wróčicž so bješ dobroh' ploda;
Čžiń po słowje, — nje' cži schtoda.
Boži Duch so cži
Wěšče wosjewi.

Bješ joh' pomogy
Šli žmy wotročžy;
Šchto mohł rošnječž Božu powješčž,
Kochžyl Wóh naš wšchudžom dowješčž!
Móz joh' słowo ma,
Krašne plody da.

Surij Bróřk.

Wobrašy k městow nudy w Armeniskej.

Podawa f. M. w M.

2. Šisty žwědłow trejrošlecža.

(Pštracžowanje.)

III. Šiř wudowy armeniskeho duchowneho na jejne džeczi.

Moji lubi žynojo a džowki!

Hdy bylo móžno, njebych Wam žaneho słowa wo wščem tym žaložnym a wščem tym šubjenštwje tudy pišala. Ale šepje je, so pišam, pšchetož Wš budžecže wěšče k druheje štrony wo nim žlyšchecž. Wono pšchindže kaž blyř k jašneho njeby. Ša k placžom pišam. Wašch nan bč šbožowniški byžli my. Wón bu hnydom pšchi špocžatku na pucžu dužy do Adana škónžowanj. Wón widžecž njetrebašche, kať bu našche město nadpadnjene, kať so špali, wón wótre kšiki ani wrješot nješchecželskich tšělbom nješlyšchese, wón w žmjeršnym štrašche šobu wohladacž njetrebašche, kať buchu jeho lubi, jedyn po druhim, šaršani — jeho žynojo, bratšja a šotra, jeho drušy pšchuwšni, jeho šuškodžo a wošadni.

11. šaperleje Bože wotkasanje žwječžachmy, wón předomawšche wo Mat. 27, 28: „Woni jeho purpurški plasččž wodžechu.“ To bčšche hlubošo hnujaza šhromadžišna. Wašch nan a wšchizy pšchitomni mějachu žlyšy we wocžomaj. Ach, to bčšche jeho pošlednje předomanje. Našajtra do Adana na konferenzu wotpucžowa. Wašch bratr Augustin tón žamy džen se žednimi młodymi ludžimi k horžym žórkam pola Charne džěšche; my wěmy, so žu tam wšchizy škónžowani. Wječžor duchowni a wotpóřłani k Mintab a Urfa k nam na nóz pšchindžechu. Kaž seže žlyšcheli, buchu woni wšchizy w Dšmanje morjeni. Wašch nan a jeho towaršchojo buchu hižom džen prjedy, něotre hodžiny k wječžoru wot Dšmanje, škónžowani. Šjatk, 16. šaperleje, džiwja cžrijóda Turkow, Kurdow a Tšcheršessow Šassenbeili nadpadny. Našchi młodži mužojo so šhroble wojujo něotre hodžiny wobarachu. Ale pšchemóz nješchecželow bč pšchewulka. Woni so škóčžazy cžrijódam runachu. Duž dyrbjachmy škóčžnje wšchizy na hórku ša městom cžěkačž. Nješchecželjo so nuts waliwšchi wšcho škónžowachu, šchtož namašachu, rubjachu, bjerichu a špalichu kšže a žyrkej. Šotom so naškej wuškowanzy bližachu. Šolowokoło naš so tšěšche, my bčchmy wo-

beńdzeni. Mětk na wječch hory czěkachmy. Nóz pschindže. Krótku modleřtu šhromadžisnu wotdžeržo ƚo t Bohu wo wumoženje wo-
lachmy. Potom ƚo wobjachmy a wofschachmy wjedžo, ƚo je to
sa wjele mjes nami pořledni krócz. Woženje ƚebi prajo ƚo mjes
ƚobu napominachmy, ƚo chzemw wěrje ƚwěrnı bycz. Hacž dotal
běchu hiřchže mało morjenych. Mětk ƚo dźělíchmy a ƚo jenotliwi
na czěkanye do lěřow a hór podachmy. Czi jeni ƚo do Marasch,
czi druřy do Mintab nastajichu; žadyn njeběřche žiwjenja wěřty, kóždy
ƚo w skalobach a próřdnjeřzach řhowasche. Džiwi, řwělacžny lud,
je řapalenjom měřtow niz řpokořom, 15 dnjom dořho czěkanzow řaž
džiwinu w horach honjachu. Woni nař ř naschich řhowantow wu-
toržechu, Wascheho wuja psched naschimaj woczomaj řbónzowachu,
wřchitřich mořich bratrow morichu — wot nascheho žyřeho wulkeho
pscheczělřtwu řtaj hiřchže jeno dwaj muřej pschi žiwjenju. —
Nař žony do wřř nasad wleczechu. Woni nam je řmjercžu hro-
žachu, hdyž muhamedanřy njebudžemy. Wřchitře běchmy wofřy,
ř hłodom, mucžnosczu a řałosczu pol morwe, řej ř nořow běřesche.
Mořeho najmłóřřcheho řyna Garabeda mam pschi řebi. Ğusto řym
jeho pod řutnju řřhowala, řewat budžiřche řo wón teř moriř.
Woni druřich hólczřow morjachu, řiž běchu hiřchže młóřřchi hacž
wón. Džakowano Bohu, tuteho řyna řmędžich řřhowacz jako trowřt
wofřjedž wřchěch řwójich řtarosczow. Ale ja Wam wobřwědcžam,
řo we wřchěch třchle nufach, pscheczěhanjach a řmjertnych řałosczach
buchmy pořřlnjeni řo wjeřelicž, řo nař tón řnjes dořtořnych cžini,
řwójeho mjena dla czerpicž. Ğemu řo řa jeho pomoz džakujemy.
Nařřa wěra je řřlniřřa hacž hdy. — — řo žyřnych dnjach
běchmy tu bjes ředže, bjes wodžewa psched hrořnym wjedrom, wjele
wot nař bjes drařty. Nicžo tu nimamy, hacž cžiřče hubjeny, řuchi
řřlěb. Wjele džěcži dla hłodu a řlabosczę mřeje. Moři lubi, nje-
řlacžę psche nař, ale řytaječę w tutym njewuprajomnym hubjen-
řtwje pomhacz a najřřudřřich podpjeracz. řim to najnuřniřře
— řim wřřo pobrachuje. Řaž řřót tu na řemi ležimy a na řamje-
njach, ani lapy nimamy, kotrejež mohli řebi podpořořicž. řa dale
piřacz njemóžu.

Maczerňa modlitwa.

Najřeřřchi řynř, řiž řlineči do řwěta,
Najmiřřřa řruřa, řařnoscz njeřeřřa,
Najľubřřa řwěřka, kotraž řařčęje,
A řřomjo, wot wřchitřich najczęřčęřře:
To modlitwa je řřawna maczerňa,
řa džěcžo ľube ř njeřju pořřłana.

řo řřřow horřych wjele wuplacę
řřchę žyře częřne, cžlowiřře žiwjenje,
A jandžel někotry je pořřłany,
řo nasche cžiče řřřř řiřřil by.
Wřchěch řřřřow najřřwjeřčęřřa řař je řa,
řiž macž řa řwóję džěcžo wupłaka.

řa řhęřřu pohladajęe mólczřřu,
řař niřřu, řřudobnu a řařřjenu!
A tola je to mała řwjařřiza,
ře kotreřž řóř řnjes řwóję byřřo ma,
řam řu czi řwjeřčę řoži jandželjo,
řdžež maczeř modli řo řa džěcžatřo.

řiwa pohrjebana.

řo pohrjebje žiwych je řo řižom wjele piřařo; mjenje řnate
řař je řnana to, řo bu mjes druřimi teř macž Waltera Scotta,
řřawneho jendžělřřeho řpiřaczęla, wot tuteho dónřa potřeřena.

To je řřawniřřy wobřwědcžene, řo bu řařama, mjes řym řo běřche
jeno na řdacę morwa, wot ľęarřow řa řemřjetu řpóřnata, a do
řwójřbneho rowniřřčęřa řřareje řařřeje žyřřwje řřajena.

Měřřny tóřřa řo řřędowazu nóz do wjeľba poďa, řařchę wo-
řewri a wjařore drořotne řuwele řřadny, kotrež běchu řo po
wajřřnju řehdomniřřcheho cžarřa cžęřu řobu do rowa dale. řařo
tón bjesřwědomity řaduch něřotre řjerřchęřenje njeřamó ř porřřow
morweje řčęřhnyčę, wón řwój dhyřřaczny nóz wřřa a počęřa mjařo
ř porřřa wotřřowacz. řařře řřanjenje a boloscz na řdacę morwu
ř wědomju pschinjęřęřchtej, hřóřřnje wona woczı wotewri a řřyta řo
pořřbęhnyčę. Ğuž řo řemu řadřawzej wlořřy na hłowje řchęřjerjachu
a ř wulřřřřřom njeřabřy wotwóřřnjeneho wón ř wjeľba wulřřocži, ř cžimž
ř řemu řamřřł řa, řo ľudžo pschibęžachu a pohrjebanu wumóču.
řona běřche potom hiřchže dořře ľęta řiwa a njemęřęřę ř žyřa
řanyř řřrowořčęř řřřřódnych řčęřřwřřow řamneje hřóřřneje poďawıřny
řnjęřčę; řařře řječ ľęř po řejřamej wona řwójemu, pořřžęřřo řař
řřawjenemu řřneř žiwjenje řa.

F.

Pokuta psched wotmyřłenej řmjercžu.

Bęřche řřařřne nalęřne ranje. řeřři, wofřlo męřřa řchęčęřřina
ľęžaze, psches kotrež řo ř wulřřadžowanju řucęe cžęřnjęchu, běchu
hiřchže řřęřřo próřřne. řenož řam a řem džęřlacęřřři muř abo řona
řucęe po řřłódnych řucžach řřwatařře, dořelž dhyřřęřę řaře na
džęře bycz. A tola by próřy hłóřne byřlo, řo by řiř wjele męřřčęřa-
řow, kotřřiž hiřchže řoma w pořřęřchęřach ľęžachu, řano tu wofřa
pschęřřwalo. Młóřre njeřjo řo řař řařřne a mile řmęřřřořařře.
řaneje mřóčřařři řo na nim njeřořařa. řřote řřłóřčęne řruři
řřajinu pořřocžachu. řjeřęle řřaczři w powęřřje a na řałosach
řohu džarřne řhęřľuřře řanořřowachu. Cžıřřy, czerřřřow powęřř řę
ř řařřnym wonjenjom napjelnjeny. řřařře řo, řo řo njeřjo a
řemja na pschemo próřowarřchtej, řo byřchtej řo na najřeřřřo řy-
řchıřřoř a řoha, kotryž řę řęju řař řařřneju řřworiř, ř řyřřaž řařř-
řami řřwalıřoj.

řuž řař, kotryž řam řamotnje po řřłódnych řřodach řřodęęřę,
po řřaczę řařřřotu tuteho řanja a řřanořčę wofřłnořčę njewıdžęřę
a nječęřęřę. řón njeđžıwarřę na řwěřři a řřřřomny, kotrež běchu
řo řa njeřo debıķe. řón nicžo njeřařřřyřřa wot wřchelarřich hřóřčę-
řow, kotrež řemu řřaczři pod njeřjom řařřęwachu. řęho hłowa řę
řřulena, jeho woczı pořřořři ř řemi hładařchtej. řón ani cžłowjeřa
řęđžbu njemęřęřę, hdyž jeho tu abo řam jedyn řęřka. řamřřłeny
wón po řucžu řřupařře a řebi řunje najřřamotniřře a najbłe řřo-
wane řřodny wupřřowarřę, hđęž jeho řane cžłowiřře wóčřřo wohładacz
řane powıřanjenje, řane řřařřenjenje mřřlicž njemóžęřę.

řónle muř męřęřę wřřař wřřu wınu, řo řę řřudny a řo
psched cžłowjeřřami cžęřařę. řón řę řřjedny wulřři a bořaty
pschęřupř byřł. řřjeno řıbuřřa řę wřřřudęe řad řřyřřane. řęho
łóřę na wřchěch morjach řřuwachu. řęho ľubje běchu ř najđřóřřřřimi
řřworamı žıřřych řřajow napjelnjene. ř jeho piřařřni wjele piľnyř
řřřow řaře wot řanja hacž pořřđę do wječęřora džęřařę, řo byřřu
řo řřařanja a řřadanja, je wřchěch řřřon pschıřřadžaze, wofřřaręe
a řo druřđę řařřo nowı wotęřjerarřo řřřali. řęho řom řę
wulřřyřřnję a bořaczę je wřchęř wuhřřowantny, řřřoř žiwjenje
pschıřřomne cžini. řřwěřna řóřna řona řemu w ľubosczę ř řoku
řřęęęřę a ľubřřna džowczęřčęřka řę jeho woczřow řadoscz a wjeřęle.
ř jęřřym řřłowom: wón řę řbožomny muř byřł, kotryž wřřo męřęřę,
řa cžimž jeho wutřoba řřadarřę, a wjele jeho pschęčęřęľow řemu jeho
bořatřřwo potajnje řawıdžęřę.

řola ř nim řę řo pschębóřřy do žyřa pschęmęřřıřlo. řřemudřy
cžłowjeř řę řwóję řbožę řa njeřřařřłaze, řwóję bořatřřwo řa nje-
pschęčęřřınjomne męřł. řón řę řo, psches řę řowarřřřwo a hubjenych

D.

pscheczelow sawjedzeny, do njerodneho brojersteho žitwenja dať, swojeho džela pschezo mjenje hladal a s jeneho wjezela sa druhim honil. Wutrobne próstwy a napominanja jeho mandželskeje njeběchu jeho lohku mysl pschemenile, a šamo jejne horze šylsly jeho wutrobu njehnuchu. Wona dyrbješche s polojom bycz, hdyž jeho dyp a dyp rano doma wuhlada, a nješmędžesche jemu žaneho proschazeho abo napominazeho šlowczka prajicz, jeli so jeho nochzysche rošnjemdricz, so potom wostajšchi wšcheho s domu šhwatašche. Tak hinať bycz njemőžesche, hacž so jeho pschekupstwo pschezo bóle a bóle nasad džesche. Ruzny jeho pomoznikow a šlužobnikow lenjo a pomaľu dželaschtej, dokelž jich knjesa woczj na nej nješedžbowaschtej. Štapanja pschezo žadnišcho pschifhadžachu a pjenježne došhodny šo džer a bóle pomjeišchachu. Někotre šhroble špekulazije, kotrež dyrbjachu njedostatk wurunacz, šo nješchlachczichu a sa šobu wulke šchodowanje cžehnjechu. Tak šo šta, šo šo Libuschowe bohatsiwo sa někotre lěta psches wospietne njeradženja a nješbože do cžista šhubi. Wy drje hiščeže cžas byl, šhabłazy dom s šhroblej a mudrej ruku šdžeržecz, tola nještarosczitwy, lohkosmyšlenty cžlowjeť ani štrašchnosczje nješnajesche, kotraž jemu hrožesche. Wješeke žitwenje jeho rošom motasche a jeho woczj šlepjesche. Nowe, cžezke nješbože na jeho pschińdže. Šedyn nješprawny knihiwjednik jemu wjele tyšaz toleť pschekšchimiwšchi cžekny. Wšcha próza, paducha wušlędžicz a pschimnycz, bě podarmo. Š temu hiščeže banferot jeneho pscheczela pschińdže, psches cžoz šo s nowa tyšazy šhubichu. Nětko bě nješbože hotowe. Libuscha psched rošpadankami šwojeho prjedy tak wulkeho a wušwaleneho samoženja stejesche. Šeho lubje běchu šo wupróšdnike, jeho pošladniza šaprahnyla. Še žaneho boka žanych došhodow wjazy woczatacz njemőžesche. Ša to dyrbjesche wulku hromadu dolha šaplaczicz. Šemu nicžo druge wšche nješwosta, hacž s placzenjom pschestacz a hanibny banferot pschepowjedžicz.

Š hdy by jeno hewať dale nicžo njebylo! Tola dženkša „wechšel“ s džekacz tyšaz tolerjemi, na jeho mjeno wuštajeny, pschińdže. Dženkša wón špadny a dyrbjesche šo šaplaczicz, hewať jeho šajachu a do dołžniškeho jastwa šadžichu. Šeho mjeno, kotrež mješesche hacž dotal wšchudže cžejcz a nahladnoscz, dyrbjesche šo wohanibicz. Wčžera bě pošledni šredť špytať, šo by šebje a šwoju cžejcz hanibje wušhowať. Nješbožowny wechšel bě w rukomaj štareho bohateho pschekupza a tón bě jeniczki bratr jeho nješbocziczkeje macžerje. Grothcz wuj bě šhnej šwojeje šotry w jeho džeczazych lětach wutrobnu luboscz a pošdžišcho derjemenjaze pscheczestwo wopokasowať. Dokelž šary muž žanych džeczj a žaneho dalscheho pscheczestwa njemješesche, bě šo Libuscha pomaľu na to šwuczil, šo šo sa jeniczkeho herbu wulkeho samoženja wobhladowasche. Wšerno wšchať bě, šo šo w pošlednich lětach wo štareho špodžiwneho wuja wjele štarať njebě. Šdyž běšchtaj šo druhdy pschipadnje šetkať, běšchtaj šo šymnje a s šrotka poštrowikoj. Duž běšche Libuschej wčžera jara cžezko bylo, jako bě šwojeho wuja wopytacz a jeho prošycz dyrbjal, šo by jemu s šaplaczenju wechšla hiščeže něšcto cžasja wostajil. Tola bě wón to cžinil a šo psches šymne powitanje, kotrež šo jemu pola wuja došta, wottraschicz njedať. Šeho nuša bě pschewulka, wón dyrbjesche špytacz, wutrobu šwojeho bohateho wuja šmješczicz. Wón bě jemu s hnuzajzmi šlowami šwoje nješbože wopišal, a njebě tež šamjelczal, šo je šam na wšchem hubjenštwje wina. Wón bě jeho prošyl, šo by šo nad nim w nušy šmilil, jemu jeho žony a jeho njewinowateho džeczja dla s pomozy byl. Wón bě jeho na jeho něhdy jara lubowanu šotru dupominal a jeho na kolenomaj prošyl, šo njeby jejneho nješbožowneho šhna wot šo štorczil, ale jeho se šahubjenja wumohl. Wón bě jemu se šylsami šlubil, šo nětko nowe lěpsche žitwenje šapocznye a šo jemu jeho pomoz s najšwěrniszej a najdžakowniszej lubosczju šaplaczj.

Wuj bě na próstwy a pschedštajenja šhna šwojeje šotry s měrom pošluchať a na to šymnje wotmolwil: „Kaž šym šebi myšlil, tak je pschischlo. Kaž šebi pošczeslech, tak ležisly, a šctož pošluchacz nochze, dypbi cžucz. Bohaty knjes Libuscha je šo sa šwojim štarym špodžiwnym wujom maľo praschať, duž drje šo džiwacz nješbudže, hdyž šo nětko wo jeho štaracz nješbudu. Mandželskemu a naney by šo šalezalo, šebi s cžasom na žonu a džeczjo pomyšlicz, a to šo nješodži, šo bychu nětko drušy ludžo to wurunali, šctož je s lohkej myšlu šabyľ a šawinowať. Mjeno a wopomnjecze mojeje šhroty njech we wšchej cžejczj wostanje! Tola, hdy by wona hiščeže žiwa byla, wona njeby wote mnje žadała, šo dyrbju šwoje s wulkej špóžniwosczju nalutowane šamoženje brojerzej, wopišzej a hračkej do šchije walicz. Ně, ně, s teho nicžo nješbudže, a nješczjń šebi žaneje nadžije, šo budžesly šmējazy herba šwojeho štareho wuja. Šym šo sa to štarať, šo moje pjenjesh do druhich a lěpschich rukow pschińdu. Mój dwaj šmój a wostanjemoj dželenaj. Š jeli šo wechšel hacž do jutšischedo pschipošdnja nješaplaczisly, nješlubosne šczěhwki sa tebe nješwostanu. Š nětko džj w Božim mjenje.“

(Pschichodnje škónczenje.)

Wšchelake s bliska a s daloka.

Wólbne hibanje je mózne w Šakškej, dokelž šmėje šo wolenje do šejma w oktobrije. Dokelž je šo nowy wólbny šakon wudať, ma šo žyly šejm s nowa wušwolicz. Tež w šerbskej Šuzizy mamy šylne bėdženje. Wy w „Šomhaj Bóh“ nochzychmy do teho wojowanja šastupicz, dokelž je našch cžasopisž nabožinški. Tola paš wušstupowanje knjesa rycžekubletškeho najeňka Brühl, kotryž je šo pscheczitwo našchemu dotalnemu šašlužbnemu šerbskemu šapóšłanzej Šokli sa kandidatu poštajicz dať, naš s temu nuczi. Šeho štrona je bohuzel wot špoczatka wšeruwšnacze do wólbneho wojowanja na nješlube wušchuje cžahnyla a nětko je šo knjes Brühl šhroblil, na wólbnej šhromadžijnje w Minakale šańdženu njeđzelu šjawnje wuprajicz, šo ewangelske duchownštwto narodnoscz wšche nabožiny štaja. To je šranjenje niz jenož ewangelschedo duchownštwto, ale žykeho šerbschedo luda. Ewangelske duchownštwto wě s našchim šerbskim ludom, šo je našch šerbski šapóšłanz Šokla tak derje katholicich kaž tež ewangelskich wolerjow šastupowať. Wón je to rasnje cžinil, hdyž běšche šo namjet štajiť, šo měl šo šwojedženť tšjoch šralow šbėhnycz. Šdžez je šo jednaľo wo šamerach našchich šerbskich wóšadow, je knjes Šokla sa naš na šejmje dželal. Šdyž Brühlowa štrona nabožinu do wólbneho hibanja cžehnje, chze wona jenož roštoru wušhwacz mješ ewangelskich a katholicich Šserbow a to dožpicz, šo našch šerbski lud w tym wólbny wokrješju njeby wjazy šerbschedo šapóšłanza měl. Wy paš wěmy, šo jenož Šserb našche šerbske wobštejnoscze šnaje a tajkeho šastupjerja trjebamy na našchim šejmje. Duž luby šerbski ludo, dajmy rasne wotmolwjenje na wšchitke tele nadpady nješpscheczelskeje štrony s tym, šo my wušwolimy našchedo dotalneho šašlužbneho šapóšłanza, knjesa Šoklu w Šhroščizach.

„Šomhaj Bóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wšchěch pschedawarňjach „Šerb. Nowin“ na wšach a w Budyšchinje doštacž. Na šctwórcz lěta placzi wón 40 np., jenotliwe cžišla šo sa 4 np. pschedawaju.